

VÁRÓKÉB LANKÓ

Irott malaszt.

A városnak böles atyái
Hoznak szabályokat,
A mely szerént a rendőség
Parancsot osztogat;
Plakát fityeg a sarkokon
S olvasd a lapokat,
Megláthatod jó spízbürger:
Mi minden nem szabad.

A vízfolyásban hulladék,
Kávéházban kutya,
Targoncza a gyalogjárón
S mi még, az Ég tudja . . .
Éjjelen túl koresma-zene,
Kinyúló kirakat,
Mely a járdát megfelelzi —
Ez mind, mind nem szabad!

De fájdalom! nálunk Pécsen,
A törvény csak irás,
És csak épen az a haszna,
Hogy meg van, semmi más;
Akármí baj fordul elő,
Emelhetni panaszt —
Nincs orvoslat, mert a törvény
Csupán *irott malaszt!*

Pityi-Palkó.

Feljelős szerkesztő s laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

GYUJTSUNK RÁ URAM.

Tulajdonképen Görgő Ádámnak hívnák, de ezen a néven alig ismeri valaki s én is csak úgy tudtam meg, hogy a tiszteletes ur a kedvemért rákeresett a mátrikulában.

Kegyetlen, bosszuálló ember; szereti az olsót, még jobban a „potyát“, főleg ha az egyszersmind tilos is, mint a minő, teszem azt, a jó szűz dohány. Emellett szeretett volna tréfáiról nagy hírűvé lenni, hanem hát azok olyan esetlenek, olyan durvák voltak, hogy tervével ellenkezőleg elriasztották tőle a egész várost s haragosává tették valamennyi ismerősét.

Hanem a nagy hirt, azt mégis elérte s épen a szűz dohány, meg Fitying Gábor bátyám, a fináncz-nemlatta dohány „liferánsa“ tették azzá Kótyag Márton pénzügyőri főszemlélsz ur segítségével.

Történt ugyanis, hogy Görgő Ádám tekintetes urnak kifogyott vala a vágott dohányja. Hát megbizta udvari szállítóját, hogy juttasson neki vagy egy mázsányit, de jót: az árával meg ne törődjék.

Fitying Gábor bátyánk csak egyszerű dohányos volt ugyan, de voltak olyan összeköttetései, hogy rövid időn együtt volt a mázsa finom dohány; piros, mint a rózsza s olyan szép laskára vágva, hogy akár levesnek lehetett volna főzni.

Igaz, hogy Fitying gazda a saját, csekélyebb minőségű természetéből is kevert hozzá jócskán, de hát úgy jó a dohány, ha mennél több fajta; azután meg hát éppen csak az az ő haszna a fáradságos és nagy koczkázattal járó munkájáért. S végre is mit árt az egy Görgő Ádámnak, ha egy-két forinttal drágábban fizeti is meg a jó portékát. A rizikót úgy is nagyon olcsóba számította.

Ilyen gondolatokkal settenkedett be kora hajnalon a Görgő uram portájára, vállára vetett átalvetőben czipelve a nehéz füstnek valót.

Görgő uram menten rá is gyujtott s a szemöldei felváltva szaladgáltak fel a homloka közepéig, olyan pompásnak, illatosnak találta a maga köré fujt füstfelhőt.

— Na, aztán mivel tartozom érte, Gábor gazda? — kérdé végre.

— Csekély az egész. Rongyos 35 frt.

— Micsoda? Harminczöt forint?

— Éppen annyi biz az. Magamnak is majdnem annyiba van.

— Tréfál kend, Gábor. Hiszen máskor 20 forintért jobbat adott.

— De már ez nem áll, uram, Én tudom, mit adtam. A magam természetét adtam, ezt meg drága pénzen kellett szereznem s majd nyakon fogtak vele a finánczok.

— Ide adja azt kend azért 20 forintért, fogadom.

— Egy krajezárral sem alább a harmincznál. Már úgy is veszek rajta.

— Hát akkor vihethi vissza. Soha sem veszek én kendtől több dohányt.

— Hát viszem vissza. Az ur meg nem szív soha többet ilyen jó dohányt.

És Fitying Gábor nem tréfált, hanem a nyakába kapta megint az átalvetőt, felvette a szögletbe támasztott árva tölgyfa-botot, a melynek a hegyébe nyomta volt a bárányszerű kucsát is; avval végig csapott vagy kétszer a folthatán-folt-nadrágján s a legteljesebb nyu-

galommal, csak úgy a pipaszár végiből „Istennek ajánlván“ a jó urat, haladt kifelé.

Ezalatt azonban Görgő uramnak, akit nagyon megboszantott ez a rátartóság, nagy tréfa jutott az eszébe.

— Hallja kend, Gábor! — kiáltott utána — megsajnáltam kendet. Ne czipelje kend vissza azt a nehéz terhet, hanem vigye el a kacsatalp-uteza 12. szám alá. Jó ismerősöm lakik ott, az bizonyosan megveszi.

Fitying Gábor úgy tett, mintha nem is hallaná, csak nagy dobogva sietett ki a kapun. Később azonban meggondolta a dolgot s egyenesen haladt a mondott ház felé.

Ott emberségtudóan bekopogtatott s benyitott. S akit benn talált, az nem volt más, mint maga Kótyag Márton, a pénzügyőri főszemlélsz. Gábor gazda nem ismerte a hálóköntösben pipázgató urat, s így minden tartózkodás nélkül elmondta neki szép rendén, hogy ötöt egy úr igazította ide evvel a jó kis szűz rétháti muskotálylyal, hogy itt megveszik.

A főszemlélsz úr nagyot nézett.

— Tudja kend, hogy hol jár?

— Jó helyen járok, azt látom. Ahol szeretik a jó füstöt.

Szeretik biz azt. De a dohányt nem megveszik, hanem elveszik hozzá. Én a főszemlélsz vagyok.

Fitying uram előbb sóbálványnya lett, azután meg hirtelen el akart párologni. De már késő volt. Két pénzügyőr éppen akkor lépett be az ajtón s hamarosan rátette kezét a kibontott zsákra, a melyből Fitying gazda épen egy kis kóstolóval akarta volt megkínálni a jó vevőt.

Mikor aztán látta, hogy menekülés nincs, szabadkozni kezdett, hogy ő így-úgy termelő, meg a porezióját is befizette rendesen, az utolsó krajezárig, csempészésen meg nem érték soha . . . De nem használt az semmit; ráhúzták a kegyetlen nagy büntetést.

— No, Görgő uram, ezt is magának köszönhetem, tört ki belőle az elkeseredés. De majd megfizetek érte!

— Micsoda? — kérdé a szemlélsz.

— Már hogy azt mondom instálom, hogy Görgő Ádám tekintetes urral majd lesz még egy kis számadá som, amiért így felcsufolt.

— Mivel?

— Avval, hogy idejátszott a törvény kezére.

— Hát ő küldötte ide?

— Épen ő volt az, uram. Mivelhogy drágálotta a portékát, oszt megegyezni nem tudtunk, hát így törte ki a nyakamat. Elveheti az utolsó ingemet is, mégsem telik ki belőle a büntetés.

A főszemlélsz ur arca elborult egy pillanatra. Bántotta az a lelketlenség, amit Görgő tettében látott és megsajnálta a szegény dohányost.

— Hát aztán mennyit ígért a dohányért Görgő ur? — kérdé a buba merült Fityinget.

— Én harminczat kértem, de husznál többet nem akart adni.

— Hát csak menjen vissza hozzá s adja oda neki annyiért. Mondja, hogy engem nem talált meg, haza meg nem akarja czipelni. A többit bizza rám.

Fitying uram nagyot nézett. De hamarosan ki találta, hogy itt valami készül.

— Értettem, tekintetes uram — mondá ravasz | hunyorgatással, — és azonképen fogok cselekedni. A szives jóakarátját meg nagyon megköszönöm; nem is leszek érte háládatlan.

Egy fél óra mulva még sunyibb ábrázattal állított be Görgő tekintetes urhoz, aki nagyot nevetett rajta, mikor meglátta. Mivelhogy akkorra már, akinek csak tehette, elbeszélte, mi módon szedte rá a furfangos parasztot.

— No, hát csak jó vásárt csinált kend? — röhögte felé, mikor az nagy búsan benyitott a szobájába.

— Nem biz' én, tekintetes uram.

— Nem-e? — kedélyeskedett tovább Görgő. — Biz az meglehet. De megérdemli kend.

— Mit, instálom?

— Amit kapott.

— Nem kaptam én kérem semmit; még a dohányomat is visszahoztam, mert azt az urat nem találtam otthon. Azt mondják, nem is jön ma haza.

— No, az a maga jó szerencséje, — fanyarodott el Görgő, hogy kitünő tréfája csütörtököt mondott. — Hát aztán most miért jött vissza.

— Ugy gondoltam biz' én, hogy nem czipelem vissza ezt a terhet, ha megadná érte a tekintetes ur legalább a 25 forintot.

— Nem adok egy fityinggel sem többet huszról.

— Fitying uram előbb megvakarta az orrát, aztán a füle tövét, ezután valamit mormogott a pipaszár mellől, s végre kivágta hogy:

— Adjon hát pénzt a tekintetes ur.

A tekintetes ur meg örvendett a jó vásárnak s hamarosan leszúrta a 20 forintot, eléggülten tevő hozzá:

— Na látja! Ugy-e, megmondtam, hogy ide adja ennyiért is!

Hát mit csináljon a szegény ember, mikor még az ilyen nagy urak is ugyancsak megszámlalgatják a krajczárokat!

— Hja! észszel élük ám a világot!

— Biz' avval azt. — Hagyta rá Fitying. Hanem e közben hamarosan zsebre vágta a pénzt s szörnyen kérve a bocsánatot, ha netalántán a tekintetes urat megbántotta volna, igyekezett kijutni oda, ahol tágasabb.

Amint kezét a kilincsre tette, kívülről is megnyomták azt s a megnyiló ajtón Kótyag Márton pénzügyőri főszemlélsz lépett be.

Görgő uram egy kissé megszeppent a váratlan látogatáson s ugyancsak igyekezett az asztalról eltüntetni a halomban heverő tiltott portékát.

— Ne fáradjon vele, — veté oda röviden Kótyag.

— Úgy is tudom, hogy csempészett.

— Görgő mosolyra terpesztette vastag ajkát s bizva a jó ismeretségben, megszünt remegni. Sőt vakmerően megkinálta a vendéget.

— Gyujtsunk rá, uram!

De az nem fogadta el. Ellenben intett egyet az ajtó felé, ahonnan nyomban két pénzügyőr lépett elő.

— Mérjék meg azt a dohányt. — Adta ki a parancsot.

— De... de... hebegett görgő elképedve — minő... jogon?

— Az az én dolgom! Nálam jelentést tettek, hogy ön csempészett dohányt tart a házában s nekem kötelességem megvédeni az állam érdekeit.

— De kérem... ez a tréfa...

— Tréfa? Csalódik. Önnél dohányt találtunk, épen egy mázsányit. Ezt lefoglaljuk s ön fizet érte azonfelül 250 frt bírságot azonnal.

Görgő uram majd leroskadt.

— Uram, ez a dohány nem is az enyém, hanem azé az emberé...

Amelyiké azonban volt, az már árkon-bokron túl járt. Arra hiába hivatkozott Görgő uram.

Nem is szólott többet. Kimeredt szemekkel nézte végig a „hivatalos eljárást“, azután leszámolta a nagy summát s úgy hanyatlott hátra karosszékébe, mint a gutaütött.

Mondják, hogy három napig folyton lelte utána a hideg.

A történetnek ellenben csakhamar szárnya kelt s mire Görgő uram ismét ki mert bujni odujából, akkorára már az inasgyerek is azt kiabálta utána az utcán:

„Gyujtsunk rá uram!“

S ez a név rajta is száradt végképen. Már meg is szokta, ért róla. Csak az veszi ki a sodrából, ha Fitying uram is ezen a néven találja szólítani.

Rögtön botot fog reá.

Máskülönbben igen csendes emberré lett s azóta soha nem szív csak, 4 krajczáros kapadohányt.

Ellenben Kótyag Márton ur a legfinomabb dohány füstjét fujja a szeme közé, ha csak teheti.

Már pedig teheti, mert Fitying gazda igen háladatos ember.

Ostor.

Egy pécsi muzeum.

Egy pécsi uri ember arra a furcsa gondolatra jött, hogy egy muzeumot rendez be, melyben a következő, még mindeddig soh' sem látott objektumok lesznek láthatók:

1. Egy szobaleány, a ki csakis jót beszélt — asszonyáról.
2. Egy szakácsné, kinek nem volt — baka-szeretője.
3. Egy vasuti szolga, a ki udvarias volt — a közönséggel szemben.
4. Egy pénztárnok, a ki megszökött — a pénztár nélkül.
4. Egy lapszerkesztő, ki sohasem — ollózott.
6. Egy bakfis, kinek nem voltak — ideáljai.
7. Egy házi úr, ki nem — stájgerolt.
8. Egy színésznő, kinek nem voltak kitömve — a lábszárai.

Ujságba való.

TANÁCSOS: Pénzem nincs. Itt van ez a sütemény. Vigye magával.

SZEGÉNY ROKON: Köszönöm. (Elkapja az asztalon levő hirlapot és becsomagolja a süteményt).

TANÁCSOS: Szentelen, hogy meri elvenni az ujságot.

SZEGÉNY ROKON: Mert hát kérem, ha ön ajándékoz valamit, az csakugyan ujságba való dolog.

Tisztes nő.

- Megengedi kisasszony, hogy a színházba kísérem?
- Hova gondol! Nyissa ki jobban a szemét! Én — *tisztes* nő vagyok.
- Pardon! Nem tudtam, hogy csak *tisztekkel* szokta magát kísérgettetni!

SZÓRAKOZÁS.

Tanár: Ne nézze meg az ember, akárhogy töröm a fejemet, nem jut eszembe Diogenesnek a — neve.

A kaszárnya-udvarán.

- Ragyabunkó! Mondd meg nekem, melyik a leghiresebb ezered?
- Örmester urnak alásan jelentem, a mienk, az 52-ik.
- Helyös a mondás, de tudod-e, mi végrül?
- Jelentem alásan, avégrül, mert az örmester ur is ebben az ezerebben szolgál!

Nem nagy kár.

BIRÓ: Ön azzal van vádolva, hogy Szlopinczky Mihálynak egy sörös poharat úgy a fejéhez vágott, hogy a pohár darabokra törött.

VADLOTT: Nem nagy kár érte, kérem alásan; az a pohár már meg volt repeáve.

Fővárosi asszony a pusztán.

FÉRJ: Nos, hogy tetszik a tehén, melyet vásároltam. Tudsz-e vele bánni?

FELESÉG (ki a fővárosban nevelkedett): A cseléd meg tudja fejni. De az a boszantó, hogy csak tejet ad, pedig én vaját és túrót is szeretnék.

A kis hiu.

- Kezeit csókolom aranyos kis kisasszony, legyen irgalmas és gyakoroljon velem jótékonyaságot!
- Jól van bácsi, itt van 10 krajczár, a mamától kaptam cukorra, de magának adom; hanem elvárom, hogy valamelyik helyi lapban nyilvánosan nyugtázza!

Méltatlankodás.

Asszonyság: Nem hallgatsz el, adta köficz gyereke.

Inas: No, ne sikítsen, mintha maga találta volna fel a turnürt!

OKJAJÁS.

NEVELŐNŐ: Ha vendég lép a szobába, akkor úgy állik, hogy felkeljünk.

LEÁNYKA: És ha nem lép be senki?

NEVELŐNŐ: Akkor ülve maradunk.

Harapófogóval.

Hortobágyi úr, ki szülőföldjétől távol egy más idegen vidéken tartózkodik, az utcán egy földijével találkozik.

— Isten hozta Dagady bácsi. Mit csinál az öreg Gracsáky?

— Fekszik szegény.

— Ne mondja — és mióta?

— Már felesztendeje.

— Mi történt a szegény öreggel?

— A koresmából hazajövet egy mély árokba esett és menten kitorpte a nyakát.

— A kórházban fekszik?

— Dehogy, a — *temetőben.*

Paraszt-észjárás.

— Nője komám, mit gondol kend, mi lészön ott a pécsi új törvényház lábánál; talántán bót?

— Fránya, nem ám bót! *Törvényszéki kántin!*

MÉRTAN.

Tanár: *Bizonyítsa be, hogy e két háromszög területei egyenlők!*

Tanuló: *Becsületesemre mondom, hogy egyenlők.*

MÁGYARIZÁT.

Tanító: *Beszélj valamit Mózesről. Nagy ember volt-e?*

Goldblum: *Pszszsz! De még milyen!*

Egyedül.

— Óh nagysád! Kétkelkedhetik-e még szerelmekben?!

— Legkevésbé sem! Az ön szerelme igaz; *csak a gyémántjai hamisak!*

ELRAGADTATÁS.

Kocszavadász (a ki az első nyulat lőtte le): *Dicső, eltaláltam. Na ezt spirituszba kell tennem!*

Az „Európá“-ban.

— Te Pinkelesz, mit gondolsz, micsede khüllene nekünk?

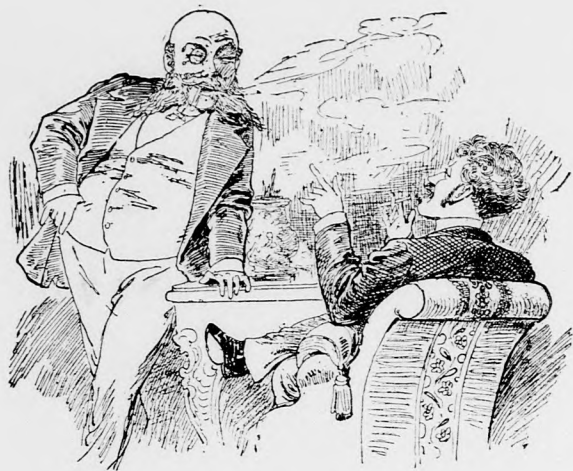
— Tolán edj kapucziner?

— Tsalatkozol mogodot.

— Nü, hát mi?

— Edj — *rabiner!*

A lófuttatásról.

- Nemde a minapi lófuttatáson a tenyész-sikverseny volt az első futtatás?
 — Nem a!
 — Hát?
 — Legeslegelőször a *pilseni sört* futtatták meg.
 — Hogy-hogy?
 — Csak úgy, hogy kiutasították a verseny-térről, mert nagyon — *tolakodott!*
 — Jól futott! Hazáig meg sem állt!

Az arénában ismételtnek, mint a rossz diákok. Megismételték a „*Suhancz*“-ot. No ez nem csoda. A *suhancz* nem lehet más mint ismétlő. Megismételték az „*Ingyenélők*“-et is. Ez is természetes. S végül pénteken ismét behívták egy kis gyakorlatra a „*Rezervisták*“-at.

Jó az ismétlés, a t. művész uraknak alkalmuk nyílik a szereptanulásra.

De hát nemesak ismétlés volt a héten, hanem még jutalomjáték is.

Kedden Follinusz mutatta be magát úgy is mint népszinműirót, mint színészt s végül mint jutalmazandót. A közönségnek mindenképen tetszett. Follinusz „*Szeget szeggel*“ című saját fabrikálta darabját választotta jutalomjátékaul. Jól ki volt eszelve. Lett is szép közönség rá, sőt zsufozt ház is lett volna, ha — ez a „*ha*“ nem volna. De mert ez a „*ha*“ közbe esett s az előadás estéjén eső esett, be kellett Follinusznak közönségesen telt házzal élni. A darabról szólva csak elisme-

réssel szólhatunk. Igen mulatságos népszinmű! Parasztok mozognak benne, de azért vivőkeztyű-je is van a paraszttörő-gazdának, hogy Follinusz megverekedhesse a — patkánynyal. Ennek a csunya állatnak semmi köze a darabhoz, hanem azért ott van. Mert hát a patkány is olyan mint az egér s tudvalévő dolog, hogy „*ezudar féreg az egér, minden lyukba belefér.*“ No és a kupak-tanács vasuti tárgyalása sem utolsó dolog. Igaz, hogy a vasut-kérdés sines összefüggésben a darab mesejével, hanem az mindegy; a szerzőnek nagyon megtetszett valamikor, valahol a kupak-tanács, hát abban a hiszemben volt, hogy a nagyközönségnek is tetszeni fog s ez már elég ok arra, hogy a darab fél órával tovább tartson. S mivel a darabnak a címe „*szeget szeggel*“, hát a pajkos fiu, hogy az apja be ne jöhessen az ajtón, asztalt tett az ajtó elé és az asztal lábába — „*szeget szeggel*“-t. Egyébként a darab megtette a hatást. A közönség jól mulatott.

A másik jutalomjáték „*Romeo és Julia*“ volt — Laczkó Aranka javára. A boldogtalan szerelmesek olvadozását és kínos vergődését igen szép számu közönség nézte. Laczkó „*Julia*“-t játszotta, „*Romeo*“-t Dezső. — „*Romeo és Julia*“ a színpadon „*Dezső és Aranka*“ a szerelem evangéliumát nagyszerűen szavalták. Másfél mérföldes sóhajokban és fél mázsás „*óh!*“-okban nem volt hiány. Meghalni pompásan tudtak! Az arénában lévő orvosok, mint szaktekintélyek is nagy elismeréssel nyilatkoztak halálukról. S az orvosok, kik annyi embert küldenek el a másvilágra, annyi ember halálát látják, a lehető legkompetensebbek a halál megbíralására. Nagyszerűen haltak meg — *éljenek!* A közönség is igen lelkesen éltette őket haláluk után. A jutalmazott igen szép ajándékokat kapott. Csokrokat, ezüstbabékoszorút, arany-órát; nem ugyan Romeótól, hanem a — „*Romeok*“-tól.

Láttuk „*Mikadó*“-t is, kitünően mulattunk rajta; csak azt nem tudjuk bizonyosan, hogy aréna volt-e, ahol láttuk, vagy — *czirkusz?*!

Ez különben mindegy!

Ha mindig nem is, az operette előadásokon — *igen.*

Azért hát éljen az — „*operette!*“

Hogy is éneklék a „*Boccaccio*“-ban:

„*Látnivaló, de — — — csitti!*“ . . . .

Kaszinóban.

UR: Hé, Ferencz, melyik tökfegyű vihette el az én kalapomat a magáé helyett?

SZOLG-f: Bizonyosan az urak közül valaki, akinek éppen olyan feje van, mint uraságodnak.

MŰFORDÍTÁSOK.

Achten Sie auf Ihre Gesundheit.

— Nyolcozazzon az egészségére.

Der Verbrecher wurde zum Tode durch Pulver und Blei verurteilt.

— Az eltörő halálra ítéltetett por és czeruza által.

PANASZOSI URAM.

*P*anaszosi uram
Finom egy kolléga,
Kár, hogy olyan gyenge
S vékony mint a czérna.

Semmi sines inyére
Minden dolog bántja,
Most a láz epeszi,
Majd meg a göres rántja.

Átkozza a nyarat,
Mert fullasztó meleg,
Megveti, gyűlöli
A zuzmarás telet.

Czigarett, pipafüst
Méreg a hangjának,
S kollégái mégis
Napszámba pipálnak.

„Mátyás király“ sifli,
Pongyos kurta-koresma,
Még a sírban sem lesz
Ennél rosszabb kosztja.

Ujságirót kerül
Szóba sem áll vele,
Nix neki a skribler
Buta véleménye.

El is megy ő innen
Amint megleheti,
Utját Páris, avagy —
Üszögh felé veszi.

Ott már várnak reá,
Nyitott a pálya-tér,
Ha énekes nem lett
No hát lesz — konduktér!

{Pityi, Imre.}

Mit kérdezett?

Fiu: *Ugyan, apám uram, mit keres az „l“ betű a rétes szóban?*

Atya: *Hát „l“ betűvel írják a rétes szót?*

Fiu: *Dehát miért nem írják „l“ betűvel?*

Atya: *Mit keresne az „l“ betű a rétes szóban?*

Fiu: *Hát iszen épp ezt kérdem én is?*

HIRDETÉSEK:

A
legkellemesebb
kirándulási hely
bányatelepen

Gebhardt István
csinosan berendezett

kerti helyisége

az
„1000 éves gesztenyefához“
Jó pincze!
Kitünő konyha!
PILSNERI SÖR.
Vasár- és ünnepnapon
zene.

Gyönyörű kilátás!   Kellemes üdülés!

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségi esetekben lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívélyesebb köszönőiratok „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéseért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe

• Lipcsében. A megküldés ingyen történik. •

POLLÁK SOMA

tehénemü és női pipere-czikkek raktára

Pécsett, Király-utca 10. szám.

Napernyők:

- 1.85 kr. Egy csinos **selyem napernyő** kockás vagy csikos.
- 1.90 kr. Egy fekete **atlasz napernyő**.
- 2.45 kr. Egy igen elegáns **napernyő** kockás vagy csikos.
- 2.85 kr. Egy moire **napernyő** minden színben.
- 3.15 kr. Egy fekete **selyem doubl napernyő**.
- 3.80 kr. Egy nagyon finom csikos napernyő.
- 4.60 kr. Egy finomabb csikos napernyő.
- 4.80 kr. Egy igen finom fekete selyem napernyő.
- 3.40 kr. Egy csinos csikos selyem napernyő.
- 96 kr. Egy Croiser **férfi napernyő**.
- 1.10 kr. Egy doubl **férfi napernyő**
- 1.20 kr. Egy finom csikos vászon napernyő.
- 2.85 kr. Egy finom selyem esőernyő.
- 45—86 kr. Egy gyermek napernyő

Czipők:

- 3.85 kr. Egy pár magas **női bőrczipő**.
- 2.45 kr. Egy pár Regatta **női bőrczipő**.
- 2.65 kr. Egy pár Regatta **női Chevron czipő**.
- 2.85 kr. Egy pár Regatta lak **női czipő** kapocsal.
- 1.85 kr. Egy pár regatta vászon **női czipő** sima vagy csikos
- 1.65 kr. Egy pár Regatta lasting **női czipő**.
- 2.85 kr. Egy pár Regatta krokodil **bőr női czipő**.
- 3.65 kr. Egy pár lasting czug **női czipő**.
- 5 frt. Egy pár magas lack **női czipő** kesztyűbőr betéttel.
- 4.80 kr. Egy pár jó magas **férfi bőr czipő** angol sarokkal.
- 5.85 kr. Egy pár magas **férfi czipő** lack borítással.
- 5.85 kr. Egy pár magas jobb minőségű **férfi bőrczipő** varrott.

Gyermek czipők

30 krtól kezdve 2.50 krig

a legnagyobb választékban.

Női- és leányka kalapok nagy választékban.

Fehénemüek:

- 1.20 kr. Egy férfi ing cretonból.
- 1.20 kr. Egy férfi ing schiffonból.
- 1.85 kr. Egy kitünő jó minőségű fehér ing.
- 1.65 kr. Egy legjobb minőségű színes creton férfi ing.
- 1.10 kr. Egy női vászon ing
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű vászon női ing himzéssel.
- 1.10 kr. Egy jó női vászon ing.
- 1.25 kr. Egy jobb minőségű schiffon női ing himzéssel.
- 1.10 kr. Egy női háló köntös schiffonból.
- 1.45 kr. Egy legfinomabb háló köntös himzéssel.
- 5.25 kr. 1 vég 30 rőfös creasz vászon.
- 6.80 kr. 1 vég 30 rőfös irlandi vászon.
- 5.80 kr. 1 vég 30 mtrs. jóminőségű schiffon.
- 6.75 kr. 1 vég 30 mtrs. legjobbminőségű schiffon.
- 1.50 kr. 6 pár kötött férfi harisnya.
- 2 frt. 6 pár kötött női harisnya.
- 2.65 kr. 6 pár kötött női harisnya legjobb minőségű hat különböző színben.
- 10—14—30 krig gyermek harisnyák.
- 78 kr. 1 tet. jó gyermek zsebkendő.
- 1.10 kr. Egy fél tet. fehér vászon zsebkendő.
- 1.35 kr. Egy fél tet. jóminőségű színes zsebkendő.
- 60 kr. Egy jó vállfűző (mieder)
- 1.20 kr. óra tollu vállfűző.

TOLLAK,

virágok és

ILLATSZEREKBŐL

nagy raktár.

Férfi és fiu szalma kalapok 30 krtól 1 frtig.

- 1.80 kr. Egy férfi öltönyre való szövet.
- 6.80 kr. Egy jobb minőségű férfi öltönyre való szövet.

Nadrágszövetek

1.80 krtól 3 frtig.

- 1.20 kr. Egy jaeger férfi ing.
- 1.85 kr. Egy igen finom jaeger ing.
- 20 kr. Egy cautschuk gallér.
- 45 kr. Egy pár cautschuk kézelő.
- 12 kr. Egy pár gyermek kesztyű.
- 20 kr. Egy pár női kesztyű.
- 80 kr. Egy pár női bőrkesztyű 2 gombos.
- 80 kr. Egy pár svéd-kesztyű 3 gombos.
- 80 kr. Egy pár férfi bőrkesztyű.
- 1 frt. Egy jobb férfi bőrkesztyű kivarrással és kapocsal.
- 3.80 kr. Egy női ruhára való 10 méteres kelme sima szín vagy kockás.
- 80 kr. Egy méter atlasz.
- 86 kr. Egy méter csikozott selyem kelme.
- 96 kr. Egy méter moire selyem.
- 86 kr. Egy méter bársony.
- 1.90 kr. Egy méter selyem ruhakeime.
- 1.60 kr. Egy méter surah.
- 1.65 kr. Egy méter plüsch.
- 2.40 kr. Egy méter gyönggyel kivarrott bársony.
- 1.60 kr. Egy pár csipke függöny.
- 1.90 kr. Egy pár jutte függöny.

CSIPKÉK,

csipke kelmék,

paszományok,

GOMBOK,

SELYEM CZÉRNÁK,

pamutok

nagy választékban.

SELYEM MOIRE SZALAGOK

minden színben, nagy választékban.